

Massages & vorige levens

DE KATOENPLUKSTER

*‘Ze maakten ons altijd duidelijk dat wij geen eigendommen
hadden, maar dat wij eigendommen wáren’*

Een lichaamsmassage kan leiden tot spontane herinneringen aan vorige levens. Aanraken, bevoelen, betasten, kneden van huid en onderliggend spierweefsel kan vastgezette emoties losmaken. Én oude herinneringen. Regressie- en reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele geeft enkele voorbeelden, zoals dat van Sanne. Sanne herinnerde zich tijdens een Guasha-massage een vorig leven als zwarte vrouw op een katoenplantage.

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Lichaamsmassages kunnen sluimerende herinneringen aan vorige levens wakker roepen. Daarbij maakt het niet uit om welk type behandeling het gaat, maar wel welke plekken van de huid bij aanraking extra gevoelig zijn of plotseling ontzettend veel pijn doen. Paranormaalgevoelige masseurs kunnen tijdens het masseren van hun cliënt emoties en indrukken opvangen die niet van henzelf zijn, maar van de gemasseerde. Bij een goede afstemming op een cliënt vermengen de aura's zich, van zowel masseur als gemasseerde. Sensitieve masseurs werken niet alleen direct op de huid, maar tegelijkertijd ook op zielsniveau. Wanneer een regressie- of reïncarnatietherapeut eveneens masseur is, beschikt hij/zij over een extra hulpmiddel om pijnlijke lichaamsplekken in te zetten als inductie om de oorzaak met behulp van regressietechnieken te achterhalen. Door een specifiek pijnpunt meer aandacht te geven, kan een ermee verbonden (traumatische) ervaring uit het verleden getraceerd worden en desgewenst energetisch geheeld. Zo'n therapeutische masseur kan vragen: Wat voel je? Waar doet het precies pijn? Waar lijkt die pijn op? Welk beeld of wat voor gedachte past daarbij? Welke woorden kun je geven aan de pijn die je op dit moment voelt? Als die pijnlijke plek zou kunnen praten, wat zou die dan nu tegen je kunnen zeggen? Neem dat beeld of die gedachte eens mee naar een eerdere ervaring in het verleden. Wat is het eerste dat bij je opkomt? Wat zie, voel, hoor, ruik, weet je? Enzovoort. Massage van huid en/of spierweefsel kan op deze manier herinneringen doen ontvouwen die samenhangen met onverwerkte emoties en trauma's. Na een gezondheidsbevorderende massage in combinatie met emotionele verwerking van zo'n oude ervaring (kort of lang geleden, of in een vorig leven), kan het huidige lichaam zich pas echt goed ontspannen.

Zachte of harde aanrakingen

Mijn huid laten aanraken door een onbekende is niet mijn sterkste punt. Eén keer onderging ik een bindweefselmas-

sage en dat was, wat mij betreft, direct de laatste keer. Mijn rug, armen, benen, alles wat aangeraakt werd door de masseuse deed pijn tijdens het 'rollen van de huid' om doorbloeding ervan te stimuleren. Ik ging van zachtjes kermend 'au, au' naar 'AU, AU, STOP!' De masseuse vond dat ik me aanstelde en ging stug door met haar behandeling. Ik verbeet de pijn en had geen idee waarom de bindweefselmassage me zo zeer deed. Had ik een masserende regressietherapeut gehad die aan mijn lijf kneedde, had hij/zij misschien in kunnen gaan op de soort pijn die ik ineens voelde tijdens het huidrollen of de reden waarom ik 'stop' riep. Het duurde jaren voordat ik me nog eens overgaf aan een massage, bij schoonheidsspecialiste L. Zij nam mijn gezicht, hals, borstgebied en schouders onder handen met heerlijk geurende lavendelolie. Wickelde me in schone, zachte handdoeken en liet me een uur relaxen in een stille, halfdonkere kamer. Voor ik het wist, dreef ik heerlijk weg richting dromenland. Ik ben voorstander van zachte huidaanraking. Hardhandig duwen, trekken, kneden van mijn vel, nee, liever niet. Misschien verbonden aan een vage geboorteherinnering? Uit de veilige baarmoeder komen en direct in schel licht een keiharde pets op mijn billen krijgen, om het eerste baby-huiltje te ontlokken...

Vorig leven op een katoenplantage

Vriendin Sanne onderging uit nieuwsgierigheid een keer een speciale Guasha-massage. Bij deze behandeling glijdt de masseur met een jadesteen en olie over de lichaamshuid, speciaal bij gebieden die verhard aanvoelen of gevoelig zijn. Hierdoor komen afvalstoffen, die zich in bloed of bindweefsel hebben opgehoopt, naar de oppervlakte. Soms ziet de huid na afloop van zo'n massage lichtrood. Waar ernstige blokkades waren, vormen zich rode of blauwe plekken net onder de huid, die eruitzien als bloeduitstortingen. Hoe donkerder de plek, hoe groter (of chronischer) de blokkade. De plekken verdwijnen binnen enkele dagen vanzelf. Sanne vond het een bijzondere ervaring en vertelde: "Tijdens de massage deed het erg zeer bij mijn rechterheup. De masseuse, die ook regressietherapeut is, vroeg me om 'ernaartoe te ademen'. Het duurde even voordat ik dat ook echt kon. Mijn adem zat hoog en ik heb altijd al moeite om diep door te ademen. Opeens zag ik er een beeld bij. Ik hield een klein kind op mijn rechterheup, terwijl ik met mijn linkerhand het werk op de plantage deed. Ik was een zwarte slavine en had een zoontje van een jaar of anderhalf. Hij was zwaar geworden. Maar ik hield hem dag en nacht dicht tegen me aan, uit angst dat ze hem bij me weg zouden nemen. Overdag hing tijdens het katoenplukken een lange smalle mand op mijn rug. Met mijn ene hand plukte ik de katoen, met mijn andere hand ondersteunde ik mijn kind, dat in een draagdoek op mijn heup zat. Ik wist dat ik niet meer zo snel was als voor zijn geboorte, maar ik deed mijn best zoveel mogelijk katoen te plukken en kon het tempo van de andere plukkers aardig bijbenen. Ik was op deze plantage geboren en wist niet beter. Ik had nooit vrijheid gekend. Onze eigenaar wilde graag dat we kinderen maakten, want dan kreeg hij meer slaven. Toen ik ongeveer zestien was, vond hij dat ik ook een kind moest krijgen. Hij wees >

*‘Met mijn ene hand
plukte ik de katoen,
met mijn andere hand
ondersteunde ik mijn kind’*

ook aan van wie. Tom, die veel ouder was dan ik. Minstens vijfendertig. Maar ik mocht hem graag en vond het niet erg dat hij met mij de liefde bedreef. We hadden weinig keuze.”

Kind afgenomen

Sanne: “Tom en ik hadden geen relatie. Met alle plukkers vormden we een hechte gemeenschap, een soort commune. Er was geen jaloezie; we zorgden voor elkaar. Ik kreeg een zoontje en vanaf dat moment veranderde mijn leven totaal. Ik hield direct van hem, zo veel! Ik voelde me niet meer alleen. Het gekke was, dat ik me daarvóór ook nooit echt alleen voelde. Maar sinds ik hem had, voelde ik me een gezinnetje. Af en toe droomde ik dat ik samen met Tom en de baby een klein huisje had. Helemaal voor onszelf. En dat we geen slaven waren, maar in loondienst. Ik was niet verliefd op Tom, maar hij was wel een hele lieve, zorgzame man. Na een jaar sloeg de angst me om het hart. Mijn zoontje werd groter, het was een jongen, misschien zouden ze hem verkopen. Ze maakten ons altijd duidelijk dat wij geen eigendommen hadden. Wij wáren eigendommen. En op een dag gebeurde dat werkelijk. Hij was nog maar net één jaar oud! Ze pakten hem van me af! Ze hadden hem verkocht! Ik wilde hem niet afgeven en vocht als een wilde kat. Ik schreeuwde en krijste. Het hielp niet. Ze namen hem van me weg en ranselden me af. Bloed stroomde over mijn rug. De andere slaven wisten dat ze niet konden ingrijpen, want dan zouden ze zelf gestraft worden. Daar had niemand iets aan. Ik weet niet of Tom erbij was. Het zou kunnen dat hij nog op het veld aan het werk was. Emotioneel was hij niet zo met het kind verbonden. Hij hield niet van mij en was wel wijzer dan zich te hechten aan een slavenkind. Toen de afranseling voorbij was, durfden ze pas naar me toe te komen. Voorzichtig droegen twee mannen me naar de slavenvertrekken - niet meer dan wat oude schuren. Daar werden de wonden op mijn rug door een vrouw verzorgd. Het kon me weinig schelen. Ik was mijn kind kwijt, mijn levenslust sijpelde weg. Ik voelde me geknakt, gebroken. Mijn rug wilde niet meer helen. Kort na deze gebeurtenis stierf ik.”

Onder de blauwe plekken

Sanne lag op de massagetafel op haar buik, met haar neus en mond in de opening van de behandeltafel. Op het moment dat ze zich het einde van dat voorbije leven herinnerde, kreeg ze het enorm benauwd. Sanne zei daarover: “Het was alsof ik geen lucht kreeg. Alsof een grote gelaarsde voet op mijn rug stond. Alsof die voet wilde zeggen ‘Wat dacht jij nou? Dat je de baas was?’ En ik lag daar met mijn gezicht in het zand. De masseuse vroeg me om contact te maken met mijn zoon. Hoe was het verder met hem gegaan nadat ik stierf? Ik zag hem ineens voor me, een volwassen man met een open, rond gezicht. Hij leek op Tom, zijn vader. Mijn zoon was best goed terechtgekomen en had uiteindelijk kunnen ontsnappen. Van mij had hij vechtlust meegekregen. Ik was trots op hem. Ze opperde, dat ik het kleine kind op mijn heup nu wel (symboolisch) los kon laten. Wat een goed idee! Ik haalde mijn zoontje van mijn heup af en gaf het zonder aarzeling aan de volwassen man die hij nu was geworden. Het voelde meteen lichter. In dat leven voelde ik me niet gevangen. Er was volop geborgenheid bij de andere slaven. We plukten allemaal katoen op een grote plantage. Nog altijd, in mijn leven nu, vind ik die donkerbruine takken met pluizige witte katoenbollen erg mooi. Ik heb die takken vaak in een vaas staan. Wat mij opviel in dat vorige leven, is dat er niet per se één man bij één vrouw hoorde. We hoorden allemaal bij elkaar als één grote familie. Het voelde voor mij alsof er geen jaloezie was, al was ik natuurlijk vrij jong.” Na deze massage zat Sannes rug nog dagen onder de blauwe vlekken en rode striemen. Haar partner zei: ‘Je rug ziet eruit alsof je bent afgeranseld’. Desondanks voelde Sanne zich na deze massage vrolijker, lichter. Dankzij de Guasha-massage die ze onderging, herinnerde ze fragmenten uit een vorig leven en de masseuse/regressietherapeute hielp haar bij de emotionele verwerking van het trauma. Een mooie manier om oud zeer uit het energielichaam te krijgen. Heling op zielsniveau.

Rug- en voetmassage

Als regressie- en reïncarnatietherapeut leerde ik tijdens een workshop ‘rug drukken’. Pijnlijke plekken traceren op iemands rug, om vervolgens die pijnplek(ken) in te zetten als inductie voor regressie naar situaties in het verleden. Eenmaal zelf aan de beurt als cliënt, liggend op een massagemat op de vloer, gilte ik het al vlug uit van de pijn. Ik lag op het matje, op mijn buik, toen een collega mijn schouders stevig onderhanden nam. Hij duwde, duwde en duwde met zijn handpalmen op het bovenste gedeelte van mijn rug en schouders. Mompelde: “Wist je dat schouderbladen geassocieerd worden met engelenvleugels? Op die plekken hebben ooit je vleugels gezeten.” Zijn we niet allemaal gevallen engelen, dacht ik. De beelden die ik ondertussen waarnam, hadden niets met engelen van doen. Ik zag mezelf als stamlid van een natuervolk. Lang, lang geleden. Voelde hoe een stenen punt, vastgemaakt aan een lange speer, mijn linker schouderblad doorboorde. Au! Rugmassages vind ik niks, voetmassages daarentegen ervaar ik als hemels. Een voet(reflexzone)behandeling

*‘Het was alsof ik geen lucht kreeg. Alsof een grote
gelaarsde voet op mijn rug stond’*

brengt lichaam en geest in balans en laat me daarna een dag op wolken lopen. Meestal zie ik losse beeldflarden, als ik ontspannen op mijn rug lig en er iemand aan mijn tenen draait, trekt, duwt en mijn voetzolen zachtjes masseert. Van recente gebeurtenissen tot en met situaties met oude trauma's en lichaamswonden. Zo onderging ik een behandeling bij een reflexzonetherapeut die - op gevoel - extra aandacht gaf aan de zone op mijn voetzolen die met het longgebied correspondeerde. Terwijl hij mijn grote tenen en het bovenste deel van mijn voetzolen masseerde, zag ik opeens een situatie uit een vorig leven waarin mijn longen het zwaar te verduren hadden gehad. Na afloop van die massage was ik in staat om weer eens fijn diep in- en uit te ademen. De energieblokkade op mijn longen was aanzienlijk verminderd. Overigens, opvallend vind ik altijd dat het 'bewerken' van de zijkant van de grote teen bij voetreflexzonecliënten de meeste informatie over vorige levens oplevert.

Massages & hooggevoeligheid

Hooggevoelige personen kunnen onrustig worden van een massage die bedoeld is ter ontspanning. Dat kan komen omdat de energie van de masseur vermengd raakt met die van de cliënt. Aura's kunnen in elkaar overvloeien, samenvallen, waardoor masseur en cliënt niet meer precies weten wat van de één is of wat van de ander. Indrukken en emoties kunnen door elkaar gaan lopen. Het is dan minder duidelijk welke gevoelens en/of herinneringen van de behandelaar zijn of welke van de cliënt. Iets wat ook grappige momenten oplevert. Bijvoorbeeld de keer dat ik in een spa mijn voeten liet masseren. De masseur veranderde plots in mijn waarneming. Van kleine dikke man met een bos krullen, 'zag' ik hem als grote gespierde man, met een kaal hoofd. In een vorig leven was hij ook masseur geweest, alleen met een totaal ander uiterlijk. Ik zag hem naakte atleten masseren, stevige breedgeschouderde arena-vechters. Hij maakte hun spieren soepel, vlak voordat de showgevechten begonnen.

Allerlei soorten massages maken niet alleen spieren los in een lijf, maar soms ook oude zaken! •

